

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Město Roudnice nad Labem**, se sídlem Karlovo nám. 21, Roudnice nad Labem, zastoupeného JUDr. Karlem Polákem, advokátem se sídlem Sokolovská 87/95, Praha 8 – Karlín, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 1. 2011, č. j. ÚOHS-R165/2010/VZ-362/2011/310/EKu, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 1. 2011, č. j. ÚOHS-R165/2010/VZ-362/2011/310/EKu, **s e z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 18. 3. 2011 domáhá vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 1. 2011, č. j. ÚOHS-R165/2010/VZ-362/2011/310/EKu, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 20. 9. 2010, č. j. ÚOHS-S169/2010/VZ-8695/2010/520/ABr.

Citovaným rozhodnutím předseda žalovaného zamítl rozklad žalobce proti výroku I. rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2010, č. j. ÚOHS-S169/2010/VZ-8695/2010/520/ABr, a výrok II. tohoto rozhodnutí změnil tak, že za spáchání správního deliktu podle výroku I. uložil žalobci pokutu 50 000,-Kč. Výrokem I. rozhodnutí ze dne 20. 9. 2010 žalovaný rozhodl, že se žalobce, jako zadavatel veřejné zakázky „Revitalizace centra města v památkové zóně Roudnice nad Labem“, dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, (dále též „ZVZ“), tím, že nedodržel postup stanovený:

v § 44 odst. 3 písm. f) a § 6 ZVZ, neboť v zadávací dokumentaci nestanovil způsob hodnocení nabídek podle dílčích hodnotících kritérií, tj. přidělování bodů podle hodnotících kritérií za rozmezí údajů z nabídek,

v § 78 odst. 4 a § 6 ZVZ tím, že stanovil dílčí hodnotící kritérium „záruční podmínky a celková úprava a zajištění“ způsobem, který zadavateli při hodnocení nabídek neumožnil dodržet zásadu transparentnosti, a

v § 80 odst. 1 a § 6 ZVZ, když nepostupoval transparentním způsobem a do protokolu z jednání hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 12. 3. 2009 neuvedl údaje o tom, jak byly jednotlivé nabídky hodnoceny v rámci dílčího hodnotícího kritéria „záruční podmínky a celková úprava zajištění“;

příčemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu o dílo.

Současně se žalobou požádal žalobce o přiznání odkladného účinku žalobě. Uvedl, že vzhledem, k tomu, že povinnost, která mu byla uložena, bezprostředně souvisí s jeho běžnou obchodní a podnikatelskou činností, „jsou následky těchto rozhodnutí ve vztahu k možné a reálně hrozící sankci ze strany Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad ve vztahu k žalobci vůči jeho podnikání ekonomicky neúnosné, nepřiměřeně tvrdé a znamenají pro něj nenahraditelnou újmu“. Žalobce zdůraznil, že ho napadené rozhodnutí vážně ohrožuje v další podnikatelské činnosti a má pro něj negativní důsledky.

Podle § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř. s.“), nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Odst. 2 tohoto ustanovení umožňuje soudu přiznat žalobě odkladný účinek na návrh žalobce po vyjádření žalovaného, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 73 odst. 3 s.ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Podle odst. 4 tohoto ustanovení může soud usnesení o přiznání odkladného účinku zrušit, ukáže-li se, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, případně, že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Přiznání odkladného účinku žalobě je institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí předtím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila nenahraditelná (závažná a velice těžko odčinitelná) újma, ovšem za předpokladu, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy při rozhodování o přiznání odkladného účinku stihá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003, sp. zn. 52 Ca 9/2003, publikované ve Sb. NSS pod č. 87/2004). Má-li mít žádost úspěch, musí žalobce tvrdit a doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, tato musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

Lze tedy uzavřít, že přiznání odkladného účinku žalobě je vázáno na kumulativní splnění tří zákonných předpokladů: první z předpokladů by byl splněn tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhý z nich by byl splněn tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí předpoklad je vázán na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se nejprve zabýval prvním ze shora uvedených předpokladů přiznání odkladného účinku žalobě, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy.

V daném případě žalobce nenahraditelnou újmu spatřuje v „reálně hrozící sankci ze strany Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad“, která je ve vztahu k jeho podnikání ekonomicky neúnosná, nepřiměřeně tvrdá a má pro něj negativní důsledky. Žalobce však vůbec neuvedl, o jakou sankci se jedná nebo má jednat, jakým způsobem jeho podnikání ohrožuje ani jaký konkrétní dopad by pro žalobce měla. Žalobce tedy vůbec nekonkretizuje újmu, která mu podle jeho slov hrozí. Obecné konstatování o hrozící sankci, která ohrožuje jeho podnikání, podle názoru soudu nesplňuje požadavek zákona, aby žalobce doložil existenci újmy, která dosahuje intenzity nenahraditelnosti. Přitom právě požadovaná nenahraditelnost újmy je nezbytná k tomu, aby mohl být žalobě odkladný účinek přiznán.

Jak je již výše uvedeno, je to žalobce, kdo o přiznání odkladného účinku žalobě žádá a kdo je tak povinen nenahraditelnost újmy popsat a doložit. Této své povinnosti však žalobce nedostál, neboť nenahraditelnost újmy neobjasnil ani nedoložil.

Závěrem soud pouze dodává, že pokud by vždy v situaci, kdy ze správního rozhodnutí vyplývá pro účastníka povinnost k nějakému finančnímu plnění, přiznával žalobě odkladný účinek, zcela by popřel smysl soudního přezkumu správních rozhodnutí. Ten je totiž koncipován jako přezkum zákonnosti pravomocných a zásadně vykonatelných správních rozhodnutí, na které je třeba zásadně hledět jako na zákonná a věcně i procesně správná, dokud nejsou předepsaným způsobem zrušena.

V daném případě tedy soud neshledal splnění zákonného předpokladu nenahraditelnosti vzniklé újmy vyplývající z § 73 odst. 2 s.ř.s., a proto se již nezabýval dalšími dvěma zákonnými předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě a návrh žalobce zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.).

V Brně dne 19. 4. 2011

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

David Raus, v.r.
předseda senátu